

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การค้ำที่ดิน” ในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นิติบุคคลตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ จะได้มาหรือต้องจำหน่าย
ไปซึ่งสิทธิในที่ดินให้นำบทบัญญัติในหมวด ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้นิติบุคคลดังกล่าว
มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับคนต่างด้าวและบุคคลทั่วไป”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกหมวด ๑๐ การค้ำที่ดิน มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ แห่งประมวล
กฎหมายที่ดิน

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๘ ให้ยกเลิก ๕. แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทำยประมวลกฎหมายที่ดิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นายชัยวัฒน์ พิมพ์พันธ์)

นิติกร ๗ว กองนิติการ

๑๓ ก.พ. ๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้ำที่ดิน
ตามประมวลกฎหมายที่ดินเป็นบทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์เพื่อยกเว้นการจำกัดจำนวนการถือครองที่ดินและ
ป้องกันการหลีกเลี่ยงการกำหนดสิทธิในที่ดิน และโดยที่บทบัญญัติในเรื่องการจำกัดจำนวนการถือครองที่ดินนั้น
ได้ถูกยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ แต่บทบัญญัติ
เกี่ยวกับการค้ำที่ดินซึ่งเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกันยังไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกัน ประกอบกับ
การค้ำที่ดินได้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินควบคุมอยู่แล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้ำที่ดิน
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้